

at udvide det fri Skøn, og det er dog straks et Stykke henad Vejen til Enighed. Naar vi nu ere komne saa langt, kunne vi jo tale videre om det i Udvalget og se at finde den rette Form derfor. Vi skulle fra vor Side ikke lægge Hindringer i Vejen for at gaa en anden Vej end den, vi her foreslaa, skønt vi stadig tro, at den vil være den rigtigste.

Det betyder intet, at Grænserne udvides for det fri Skøn, thi vil man ikke bruge det i de Kommuner, hvor der ikke findes tilstrækkelig Anvendelse derfor, kan man lade det være. Men det er ret generende i de Kommuner, hvor Spillerummet ikke er stort nok, at de skulle være udsatte for at lægge et ret betydeligt Paa-læg paa de smaa Skatteydere og give Af-slag for de store. Jeg er vis paa Rigtig-heden heraf, fordi jeg selv har været med til dette Arbejde, og jeg kunde tænke mig, at Forholdene paa Rigsdagen med Hensyn til at faa denne Lov rettet havde været heldigere, hvis flere Medlemmer af dette Ting havde været med til at lægge Ligning efter de ny Love. Jeg haaber derfor, at dette Forslag vil blive henvist til et Udvalg, og efter de Udtalelser, som ere faldne fra de 3 Partiers Side her i Tinget, tyder det paa, at der er Villighed til at forhandle og faa et Resultat frem, og jeg haaber ogsaa, at den høje Regering og Flertallet ville være med dertil. Hvis ikke, mener jeg, man ved, hvor Ansvar et ligger.

Jeg kan, som sagt, ikke se Grunden til at vente paa dette Materiale. Derimod mener jeg rigtignok, at skulde man gaa til en Ændring af selve Grundlaget for Beskatning til Ejendomsskyld, er det nød-vendigt, at man har baade Beregninger og Undersøgelser, før man gaar dertil. Derfor har jeg heller ikke tilraadet disse Ændringer, som det ærede Medlem for Viborg mente, jeg godt kunde have gjort, da de vilde være saa omfattende og ind-gribende. Men jeg har ikke faaet Svar fra den højtærede Minister, om han vil være villig til at lade anstille saadanne Undersøgelser og Beregninger, for at man saa snart som muligt kunde komme ind paa en Drøftelse i alt Fald og ende med en Vedtagelse, som gaar ud paa at for-andre det Grundlag i den Retning, jeg før antydede. Jeg tror, det er baade højst nødvendigt og rigtigt at gaa dertil, og jeg tror ogsaa, at Interessen for dette Spørgs-maal er ret vaagen i Befolkningen, for som det ærede Medlem for Viborg sagde, han holdt ikke af disse Fradrag — jeg

nævnte i Gaar, at det gør jeg heller ikke —, og at man skulde have et Grundlag, hvorved ingen gaar fri. Men saa skal Grundlaget være et andet end dette, for ellers rammer det altfor haardt de mindre Jordbrugere paa Landet og maaske ogsaa andre. Selv med Fradrag, som de ere, ville de mindre Jordbrugere blive ramte haardere, netop fordi Bygninger ere tagne med, da Bygninger paa de smaa Jorder ere forholdsvis mere værd i Handel og Vandel end ved større Jordbrug.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Resultatet af disse Forhandlinger har vist, at der er almindelig Enighed her i Tinget om, at det er nødvendigt at af-vente Materialet, inden man med nogen Udsigt til et godt Resultat kan komme ind paa et Samarbejde her. Det forekommer mig ogsaa at være ganske rimeligt, at dette maatte blive Resultatet af Forhand-lingerne, naar henses til hele denne Sags tidligere Historie, og for mig har det været saa meget naturligere, som jeg jo havde Lejlighed til sent i sidste Samling at er-fare Stemningen i et Rigsdagsudvalg om den Fremgangsmaade, jeg fandt heldigst at følge. Der blev nemlig fra Finansud-valgets Side anmodet om et Samraad angaaende en eventuel Ændring af de kom-munale Skattelove, og jeg fremlagde da Hovedresultatet af de indkomne foreløbige Svar og sagde, at eftersom det formede sig, syntes jeg, det var det naturligste, at man gav Ligningsmyndighederne den ønskede Lejlighed til at lægge endnu højst to Ligninger, inden de udtalte sig, saa at man kunde faa det fornødne Grundlag. Der kom heller ikke nogen som helst Indsigelse herimod, og jeg kunde derfor ogsaa for saa vidt kun antage, at det var den almindelige Opfattelse i Rigsdagskredse. Ogsaa naar man ser paa, hvorledes Me-ningerne her ved denne Forhandling have været delte, viser det sig, at det vil være nødvendigt at have Materiale for at kunne veje de forskellige Paastande mod hin-anden. De foreliggende Forhold have ganske naturligt ikke gjort Venstres Talere mindre ivrige efter de Standpunkter, som oprindeligt under Skattelovsforhandlingerne bleve opstillede fra Venstres Side for at faa friere Skøn. Det ærede Medlem fra Fredericia (Ousen) sluttede sig ogsaa til de Betæneligheder, som allerede den Gang fra forskellig Side kom til Orde overfor de Indsnævninger, der havde været Tale om. Det ærede Medlem udtalte jo ogsaa for sit Vedkommende, at han vilde anse